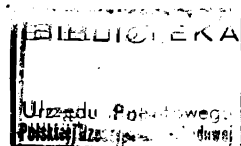

15 czerwca 1929 r.

URZĄD PATENTOWY

F21k 5/02

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 9945.

Kl. 4 a 37.

Włodzimierz Gołosow
(Warszawa, Polska).

Przyrząd do zapalania magnezu.

Zgłoszono 23 stycznia 1928 r.
Udzielono 28 stycznia 1929 r.

Przyrząd do zapalania magnezu w celu umożliwienia fotografowania i do innych celów, który stanowi przedmiot niniejszego wynalazku, przedstawiony jest na rysunku.

Fig. 1 przedstawia przyrząd ten w przekroju pionowym; fig. 2 — w widoku z góry, a fig. 3 przedstawia poprzeczny przekrój trzonu przyrządu.

Przyrząd do zapalania magnezu składa się z płaskiej otwartej u góry skrzynki *a*, osadzonej na trzonie *b*, wewnątrz którego znajduje się igła *m*, przyciskana do góry sprężyną *g*, opierającą się o denko *h*. W trzonie *b* wykonany jest wykrój podłużny *k* z odgałęzieniem w bok. W igle *m*, w miejscu naprzeciwko wykroju *k*, osadzony jest sztyft *f*. W skrzynce *a* swobodnie

umieszczona jest płytką *c* z twardego materiału, np. żelaza lub mosiądzu. Z boku skrzynki *a* zapomocą przegubu *n* przymocowana jest do niej poprzeczka *e*. Drugi koniec *o* tej poprzeczki *e* jest przytrzymywany zapomocą haczyka *d*. Płytką *c* pośrodku posiada kołnierz *p*, w środku którego opiera się o tę płytkę *c* wystająca ku dołowi część poprzeczki *e*.

Przyrząd działa w następujący sposób.

Po podniesieniu poprzeczki *e* zakłada się pod jej środkowy występ, opierający się o płytkę *c*, papierowy kapiszon, a następnie zaciska się poprzeczkę *e* hakiem *d*. Po tem przygotowaniu nasypuje się do skrzynki *a* sproszkowanego magnezu, a igłę *m* opuszcza się ku dołowi, przyciskając sprężynę *g*, i przekręca się tę igłę *m* w bok

tak, aby sztyft f znalazł się w bocznym wykroju.

W chwili gdy należy zapalić sproszkowany magnez, przyciska się palcem sztyft f w bok tak, aby wysunął się z bocznego wykroju; gdy to nastąpi, igła m już nie jest wstrzymywana tym sztyftem f , wobec czego podnosi się raptownie pod działaniem sprężyny g do góry i uderza w środek płytki e , t. j. w miejscu, gdzie znajduje się kapiszon. To uderzenie powoduje wybuch kapiszonu i momentalne zapłonienie magnezu. Środkowy kołnierz p (płytki c) ułatwia równomierniejsze i szybsze zapłonienie. Oddzielenie igły m od poprzeczki e płytką c ma na celu zabezpieczenie końca igły m i otworu trzonu b od zanieczyszczenia. Jak wynika z powyższego opisu, przyrząd według wynalazku odróżnia się od znanych przyrządów prostotą konstrukcji, łatwością użycia, a zwłaszcza zupełnem bezpieczeństwem. Do zalet jego zaliczyć również należy to, że działa bez wodu, jak w zakrytem pomieszczeniu tak

i na wietrze, nie zanieczyszcza się, nie posiada części, które przy wysokiej temperaturze ulegałyby zepsuciu.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Przyrząd do zapalania magnezu, znamieny tem, że jest zaopatrzony w igłę (m), która, po zwolnieniu jej trzpienia (f) pod wpływem sprężyny (g), uderza w kapiszon, przyczem następuje wybuch tego kapiszonu, który powoduje zapalenie magnezu.

2. Przyrząd według zastrz. 1, znamieny tem, że igła (m) uderza w płytkę (c), na której jest umieszczony kapiszon, a która służy do oddzielenia przyrządu udarowego (b , m) od magnezu, w celu zabezpieczenia go od zanieczyszczenia.

Włodzimierz Gołosow.

Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.

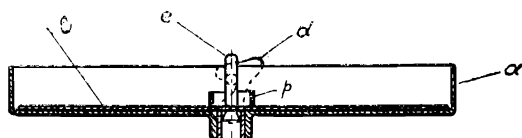

Fig. 1

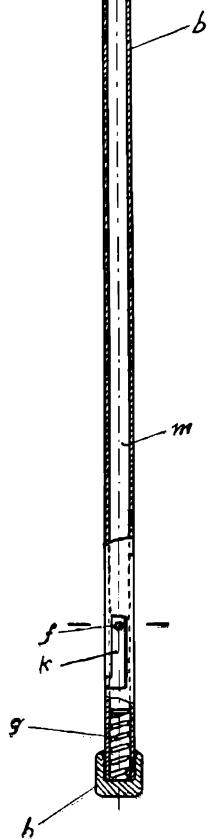

Fig. 2

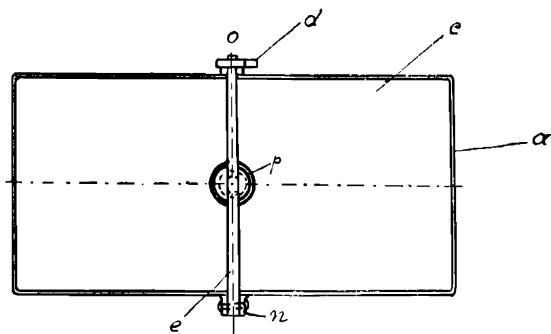

Fig. 3

